

CÁC NHÂN VẬT KINH THÁNH

(Friday Oct-Dec. Ý chính và Áp Dụng)

Tóm Tắt Các Bài Học Của MS Hứa Trung Tín Cho Học Viên

BÀI 1: BÁT-XI-LAI - BIẾT SỐNG & BIẾT CHẾT (II SA-MU-ÊN 17:27-29; 19:31-40; I CÁC VUA 2:7; GIÊ-RÊ-MI 41:17)

Ý Chính: Barzillai là tấm gương của một người biết sống có ý nghĩa trong lúc thịnh vượng, và biết lui về trong sự khiêm nhường khi tuổi già — người sống trung tín, phục vụ cách tự nguyện, và chuẩn bị cho sự chết một cách khôn ngoan.

Áp Dụng

1. Sống Trung Tín và Tự Nguyện Phục Vụ Dù Không Ai Thấy

Barzillai không đợi vua Đa-vít cầu xin, không hỏi "ta được gì?" mà tự nguyện đem giường, thực phẩm, vật dụng đến phục vụ Đa-vít và dân sự trong lúc nguy nan. Dù tuổi cao, ông vẫn dân thân.

- Hãy hành động khi thấy nhu cầu – đừng chờ người khác yêu cầu.
- Phục vụ không phải vì phần thưởng, mà vì lòng kính sợ Chúa và yêu người.
- Chúng ta có thể là một Barzillai trong hội thánh, gia đình, và cộng đồng – âm thầm nhưng thiết thực.
- II Sa-mu-ên 17:28–29, II Cô-rinh-tô 9:7, Hê-bơ-rơ 6:10, Ma-thi-ơ 6:3–4

2. Khiêm Nhường và Biết Lui Xuống Khi Đến Lúc

Khi Đa-vít muốn đưa Barzillai về cung để vinh danh và trọng dụng, ông từ chối. Ông nhận biết tuổi tác, giới hạn cá nhân, và thay vào đó, đề cử người trẻ hơn là Kim-ham.

- Phục vụ với tấm lòng chứ không nắm giữ vị trí.
- Nhận biết thời điểm để lui xuống và mở đường cho thế hệ sau là dấu hiệu của người khôn ngoan.
- Tin tưởng và huấn luyện thế hệ kế tiếp thay vì lo sợ mất “ảnh hưởng” hay “di sản” cá nhân.
- II Sa-mu-ên 19:35–37, Giăng 3:30, I Phi-e-rơ 5:5–6, II Ti-mô-thê 2:2

3. Sống Một Đời Ý Nghĩa Hơn Là Tìm Kiếm Hưởng Thụ và Danh Vọng

Barzillai có thể tận hưởng danh vọng, giàu sang tại cung vua, nhưng ông chọn trở về quê, sống những ngày cuối đời gần người thân, chuẩn bị cho sự chết trong yên bình.

- Cuộc đời không được đo bằng địa vị hay vật chất, mà bằng ý nghĩa và giá trị đời đời.
- Hãy dùng của cải và thời gian để phục vụ Chúa và con người, hơn là tích trữ cho chính mình.
- Biết sống có mục đích hôm nay sẽ giúp ta chết cách bình an mai sau.
- II Sa-mu-ên 19:35, Phi-líp 1:21, I Ti-mô-thê 6:6–7, Truyền đạo 12:1

Kết Luận (Takeaway):

Người khôn ngoan không phải là người sống lâu nhất hay giàu có nhất, mà là người biết sống đúng lúc và biết chết đúng cách. Hãy như Barzillai – sống đẹp, phục vụ trung tín, và sẵn sàng bước vào cõi đời đời với lòng bình an (I Cô-rinh-tô 15:58)

BÀI 2: ĐAVÍT -CUỘC CHẠY TRỐN TRONG CAY ĐẮNG (II SA-MU-ÊN 15:13-37)

Ý Chính: Khi đối diện với khủng hoảng do hậu quả tội lỗi và sự phản bội, Đa-vít không đổ lỗi hay cứng lòng, nhưng chọn đường khiêm nhường, chịu trách nhiệm, và tin cậy Đức Chúa Trời giữa đau đớn – đó là cách sống đức tin thật.

Áp Dụng

1. Trong khủng hoảng, hãy chọn khiêm nhường thay vì kiểm soát

Thay vì cố giữ ngôi bằng vũ lực, Đa-vít rút lui khỏi Giê-ru-sa-lem để tránh đổ máu và thừa nhận hậu quả của tội mình. Ông không phản kháng nhưng lựa chọn con đường đau đớn và khiêm nhường.

Điều này dạy chúng ta:

- Dừng cảm không phải lúc nào cũng là chiến đấu – đôi khi là biết lui.
- Không phải lúc nào “đứng vững” cũng là thiên liêng, có khi “lui về” mới là đức tin thật.

- Khi chấp nhận hậu quả do lỗi lầm mình gây ra, bạn đang hành động giống Đa-vít.
- II Sa-mu-ên 15:13–14, 30–31, II Sa-mu-ên 12:10–12, Phi-líp 2:3–5

2. Tôn trọng người khác hơn bản thân là một hành động thuộc linh mạnh mẽ

Dù rất cần người giúp, Đa-vít không giữ Y-tai lại để mưu ích cho mình, nhưng nghĩ đến sự an toàn của Y-tai và gia đình. Trong khi đó, Y-tai thể hiện lòng trung thành vô điều kiện, kể cả khi nguy hiểm.

Điều này dạy chúng ta:

- Hãy để lòng nhân hậu và sự tử tế chiến thắng sự sợ hãi và ích kỷ.
- Trung tín không phải vì lợi ích, mà vì tình yêu và cam kết.
- Người lãnh đạo thật nghĩ đến lợi ích người khác, không lợi dụng ai cho mục tiêu của mình.
- II Sa-mu-ên 15:18–22, I Cô-rinh-tô 4:2, Phi-líp 2:4, Giăng 6:66–69, Ru-tơ 1:16–17

3. Trong đau đớn và phản bội, hãy tiếp tục tin cậy, cầu nguyện và thờ phượng Chúa

Khi nghe A-hi-tô-phe phản bội, Đa-vít không hoảng loạn mà cầu nguyện. Tại nơi thờ phượng, Đức Chúa Trời đáp lời ngay bằng cách sai Hu-sai đến – người bạn hữu sẽ giúp hóa giải mưu kế A-hi-tô-phe.

Điều này dạy chúng ta:

- Khi bạn đau đớn, hãy tìm đến nơi thờ phượng – Chúa vẫn gặp bạn ở đó.
- Đức Chúa Trời biết khi nào bạn chạm đáy – và Ngài đến đúng lúc.
- Cầu nguyện là phản ứng đầu tiên, không phải là lựa chọn cuối cùng.
- II Sa-mu-ên 15:30–32, Thi Thiên 3, Ga-la-ti 2:20

Kết Luận (Takeaway): Khi cuộc đời trở nên cay đắng, hãy chọn con đường đức tin của Đa-vít: khiêm nhường, trung tín, và tiếp tục thờ phượng Ngài. Đức Chúa Trời luôn đến đúng lúc với giải pháp đầy ân điển (II Sa-mu-ên 15:26; Thi Thiên 3:3–5)

BÀI 3: Ê-LI-MÊ-LÉC- TÊN MỘT ĐƯỜNG, SỐNG MỘT NỂO (RU-TƠ 1:1-5)

Ý Chính: Ê-li-mê-léc mang một cái tên tốt đẹp – “Đức Chúa Trời là Vua” – nhưng lại đưa ra quyết định sai lầm dựa trên hoàn cảnh hơn là đức tin. Kết cuộc là cái chết thuộc linh và thuộc thể cho chính ông và gia đình. Tên của ông thì thuộc linh, nhưng đời sống ông thì thể tục (Ru-tơ 1:1–5; Các Quan Xét 17:6; Phục Truyền 23:3)

Áp Dụng

1. Đừng để hoàn cảnh khó khăn che khuất đức tin và dẫn bạn rời khỏi ý muốn Chúa

Ê-li-mê-léc đối diện nạn đói và chọn rời “Nhà Bánh” (Bết-lê-hem) để đến Mô-áp – một vùng đất bị rửa sạch. Ông chọn giải pháp trước mắt thay vì tìm kiếm Chúa trong hoàn cảnh. Điều này dạy chúng ta:

- Khó khăn không phải là lý do để rời xa Chúa hay bước ra khỏi cộng đồng đức tin.
- Chạy theo an toàn vật chất mà bỏ rơi nguyên tắc thuộc linh sẽ luôn mang lại hậu quả.
- Khi nghịch cảnh đến, hãy xem đó là cơ hội để bày tỏ đức tin chứ không phải lý do để trốn tránh.
- Ru-tơ 1:1–2, Các Quan Xét 17:6, Thi Thiên 37:3–4, Hê-bơ-rơ 11:6

2. Quyết định thiếu đức tin luôn để lại hậu quả cho cả gia đình và đời sau

Khi Ê-li-mê-léc rời khỏi đất hứa, ông kéo cả gia đình theo. Các con ông cưới vợ ngoại bang, sống mười năm ở nơi không có ý muốn Chúa – và rồi tất cả những người nam đều chết. Điều này dạy chúng ta:

- Những quyết định của chúng ta không chỉ ảnh hưởng đến chính mình mà còn tác động sâu sắc đến gia đình.
- Thỏa hiệp nhỏ hôm nay có thể dẫn đến thất bại lớn mai sau.
- Khi cha mẹ dặt con cái ra khỏi môi trường thuộc linh, họ sẽ quen sống trong “Mô-áp” và không dễ trở lại.
- Ru-tơ 1:3–5, Phục Truyền 23:3, Rô-ma 8:28, II Cô-rinh-tô 4:16–18

3. Tên gọi đẹp không đủ – điều Chúa tìm là đời sống đức tin thực tế

Tên Ê-li-mê-léc nghĩa là “Đức Chúa Trời là Vua,” nhưng ông sống như thể mình là vua. Ông bước đi theo mắt thấy chứ không theo đức tin. Ông biết đạo nhưng không sống đạo. Điều này dạy chúng ta:

- Không đủ để có tên Cơ Đốc nhân – phải sống đời sống phản ánh điều đó.
- Đức tin thật bày tỏ qua quyết định thực tế khi đứng trước thử thách.
- Đừng để đức tin chỉ là khẩu hiệu – hãy để nó hướng dẫn từng lựa chọn trong cuộc sống.
- Ru-tơ 1:2; 1:21, Hê-bơ-rơ 11:6, II Cô-rinh-tô 5:7, Gia-cơ 2:17–18

Kết Luận (Takeaway): Ê-li-mê-léc đã mang một cái tên đẹp nhưng sống ngược với ý nghĩa đó. Bạn đang sống theo đức tin bạn xưng nhận hay đang sống theo hoàn cảnh? Đừng chỉ mang danh là người tin Chúa – hãy sống như người có Chúa là Vua thật sự (Ru-tơ 1:21; II Cô-rinh-tô 5:7)

BÀI 4: Ê-LI - NGƯỜI LÃNH ĐẠO ĐUI MÙ - PHẦN 1 (I SA-MU-ÊN 1-4)

Ý Chính: Hê-li là một người lãnh đạo thuộc linh nhưng sống trong tình trạng thuộc linh mù lòa và hâm hẩm. Ông giữ chức vụ nhưng đánh mất sự nhạy bén thuộc linh, ưu tiên con cái hơn Đức Chúa Trời, dẫn đến sự sụp đổ của chính ông và cả dòng dõi (I Sa-mu-ên 1–4; I Sa-mu-ên 2:27–36)

Áp Dụng

1. Sống tôn giáo mà không sống thuộc linh sẽ dẫn đến sự đui mù thuộc linh

Hê-li vẫn làm thầy tế lễ, vẫn ngồi gần đền thờ, nhưng không còn nhìn thấy thuộc linh, không còn nghe được tiếng Chúa. Ngay cả khi thấy một người như An-ne cầu nguyện tha thiết, ông tưởng là say rượu.

- Có thể bạn đang phục vụ Chúa đều đặn, nhưng không còn mối tương giao sống động với Ngài.
- Đui mù thuộc linh không bắt đầu bằng tội lỗi lớn, mà bằng sự hờ hững kéo dài.

- Nếu không ăn năn, bạn sẽ ngày càng xa lạ với tiếng phán của Đức Chúa Trời.
- I Sa-mu-ên 1:9–14; 3:1–2, Khải Huyền 3:15–16, Thi Thiên 51:10–12

2. Kính trọng bất cứ điều gì hơn Chúa đều là tội thờ thần tượng
Hê-li bị lên án vì “kính trọng các con trai mình hơn Đức Chúa Trời.” Đây không chỉ là sự yếu đuối làm cha, mà là một hành động khinh thường chức vụ và danh Chúa.

- Thờ phượng không chỉ là nghi lễ – mà là đặt Chúa trên hết mọi điều, kể cả gia đình.
- Khi bạn dung dưỡng tội lỗi của người thân, bạn đang hạ thấp tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời.
- Điều Chúa muốn là “hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Ngài.”
- I Sa-mu-ên 2:29–30, Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3, Mác 12:30

3. Lãnh đạo không trung tín sẽ bị cất chức và thay thế bởi người trung tín hơn

Đức Chúa Trời đã phán xét Hê-li và nhà ông. Ngài sẽ lập “một thầy tế lễ trung tín” – người làm theo lòng và ý Ngài. Hê-li mất chức, dòng dõi bị hủy hoại, con cháu rơi vào cảnh đói nghèo, cầu xin bánh.

- Đức Chúa Trời không cần người giỏi – Ngài tìm người trung tín và vâng lời.
- Chức vụ là một đặc ân, không phải đặc quyền – và Chúa có quyền lấy lại bất cứ lúc nào.
- Nếu bạn không trung tín trong những gì Chúa giao, thì sẽ có người khác thay thế.
- I Sa-mu-ên 2:30–36, I Cô-rinh-tô 4:2, Ma-thi-ơ 25:21

Kết Luận (Takeaway): Hê-li có tên nghĩa là “Đức Chúa Trời Cao Trọng,” nhưng ông đã sống như thể con cái mình cao trọng hơn. Chúng ta có thể mang một danh xưng đẹp, nhưng điều Chúa đo lường là lòng trung tín và sự thờ phượng thật. Đừng để tên bạn vinh danh Chúa, còn đời sống bạn lại làm ô danh Ngài (I Sa-mu-ên 2:30; Mác 12:30).

BÀI 5: ÊLI - NGƯỜI LÃNH ĐẠO DUI MÙ - PHẦN 2 (I SA-MU-ÊN 1-4)

Ý Chính: Sự suy đồi thuộc linh của Hê-li và hai con trai ông không chỉ đến từ sự bất kính, tham lợi, và sống ô uế, mà còn từ sự thất bại trong việc nuôi dạy, kiểm soát và sửa trị con cái. Cuối cùng, cả chức vụ lẫn sự hiện diện của Đức Chúa Trời đều lìa khỏi họ, để lại một lời cảnh tỉnh nghiêm trọng cho người hầu việc Chúa hôm nay (I Sa-mu-ên 2:12–36; 4:1–22)

Áp Dụng

1. Phục vụ Chúa không đúng tâm lòng là xúc phạm đến chính Đấng mình hầu việc

Hai con trai Hê-li tham lam, chiếm đoạt phần dâng tế lễ, khinh thường sự thờ phượng và sống ô uế ngay trong đền thờ. Họ phục vụ không vì Chúa, mà vì chính mình.

- Khi lòng phục vụ Chúa bị điều khiển bởi lợi ích cá nhân, danh vọng, hay sự thỏa mãn xác thịt – đó không còn là thờ phượng, mà là lạm dụng danh Chúa.
- Thờ phượng Chúa là phải dâng điều tốt nhất và giữ lòng kính sợ Ngài trong từng hành động.
- Sự bất khiết cá nhân làm ô uế chức vụ, ảnh hưởng cộng đồng, và dẫn đến sự đoán phạt nghiêm trọng.
- I Sa-mu-ên 2:13–17, 22–25, Lê-vi Ký 7:28–36, I Ti-mô-thê 3:8; 6:6–10, Công Vụ 20:28, I Ti-mô-thê 4:16

2. Cha mẹ thuộc linh phải vừa yêu thương vừa kỷ luật con cái trong sự kính sợ Chúa

Hê-li biết rõ tội lỗi của con, nhưng chỉ khuyên răn yếu ớt mà không có hành động sửa trị hoặc tước chức vụ, vì ông yêu con hơn kính sợ Chúa.

- Tình yêu thật luôn kèm theo kỷ luật đúng đắn – không bao che, không nhân nhượng với tội lỗi.
- Làm cha mẹ thuộc linh hay thể lý, chúng ta phải nuôi dạy con cái trong sự kính sợ Chúa, không chỉ thành công đạo đức mà còn thành thật thuộc linh.
- Đôi khi “quá thương” con lại là lý do khiến con mình bị hư mất.

- I Sa-mu-ên 2:22–25, 29, I Ti-mô-thê 3:4–5, 12; Xuất Ê-díp-tô Ký 18:21, Ma-thi-ơ 12:33–35

3. Đức Chúa Trời quan tâm đến tấm lòng thờ phượng hơn là hình thức tôn giáo bên ngoài

Khi dân sự thua trận, họ đem Hòm Giao Ước ra chiến trường như một lá bùa hộ mệnh – nhưng bị thảm bại. Vì họ đặt đức tin nơi vật tượng trưng, không phải nơi chính Đức Chúa Trời.

- Đừng nhầm lẫn giữa sự hiện diện của Chúa và biểu tượng về Ngài – Đức Chúa Trời không ở trong nghi lễ, mà ở trong tấm lòng thờ phượng chân thật.
- Hình thức tôn giáo không thể thay thế một đời sống đầu phục và vâng lời.
- Khi chúng ta mất đi sự hiện diện của Chúa, mọi thứ còn lại đều là vô ích – dù là hòm Giao Ước hay chức vụ lớn đến đâu.
- I Sa-mu-ên 4:1–11, Thi Thiên 78:60–61, I Sa-mu-ên 2:30, Mác 12:30

Kết Luận (Takeaway): Câu chuyện của Hê-li và hai con trai là một lời cảnh báo nghiêm trọng: bạn có thể phục vụ Chúa mà vẫn đánh mất Ngài. Đừng để sự vô tín, thiếu kỷ luật và tôn giáo hình thức dẫn bạn vào cảnh không còn vinh hiển. Điều quan trọng không phải là bạn đang làm gì cho Chúa, mà là bạn đang sống như thế nào trước mặt Ngài (I Sa-mu-ên 4:21–22; I Sa-mu-ên 2:30)

BÀI 6: GIẬU ĐỒ BÌM BÈO (II SA-MU-ÊN 16:1-14)

Ý Chính: Khi Đa-vít gặp hoạn nạn, hai loại người hiện ra rõ rệt: người lợi dụng hoàn cảnh để thủ lợi (Xíp-ba) và người cay độc mượn cơ hội để rửa sả (Si-mê-i). Tuy nhiên, phản ứng của Đa-vít – khiêm nhường, nhận biết tay Chúa trong mọi sự – là tấm gương cho người theo Chúa khi bị tổn thương, hiểu lầm hoặc phản bội.

Áp Dụng

1. Đừng lợi dụng người khác khi họ đang yếu đuối, vì Chúa thấy điều ấy

Xíp-ba giả vờ trung thành, dâng bánh và rượu cho Đa-vít, nhưng thật ra nói dối để chiếm sản nghiệp của chủ mình là Mê-phi-bô-sét. Đa-vít, trong lúc hoạn nạn, đã ra quyết định vội vã và bị lừa.

- Lòng người dễ lộ ra khi có cơ hội thủ lợi. Khi người khác yêu cầu, ta phải chọn thành thật, không gian xảo.
- Không phải ai đứng về phía mình khi mình khổ đau đều là người thật lòng – hãy cầu nguyện để có sự sáng suốt.
- Quyết định trong lúc yếu lòng thường thiếu công bằng – đừng để cảm xúc dẫn dắt lẽ công chính.
- II Sa-mu-ên 16:1–4; 19:24–30, Châm Ngôn 18:13, Rô-ma 12:17, Ê-phê-sô 4:25

2. Hãy bình tĩnh trước sự vu khống, vì Đức Chúa Trời có thể đang làm việc trong bạn

Si-mê-i mắng nhiếc Đa-vít là “kẻ đổ máu” và “gian tà” – hoàn toàn sai sự thật. Nhưng Đa-vít không trả đũa. Ông lắng nghe và nhận ra tay Chúa có thể đang dạy dỗ mình qua hoàn cảnh này.

- Không phải ai buộc tội mình cũng đúng, nhưng có thể Đức Chúa Trời dùng điều đó để thanh luyện mình.
- Đừng phản ứng như A-bi-sai – “ăn miếng trả miếng.” Hãy im lặng và trao sự xét đoán cho Chúa.
- Khi bị xúc phạm, hãy tra xét lòng mình trước Chúa và chờ đợi sự phục hồi từ Ngài.
- II Sa-mu-ên 16:5–10, Rô-ma 12:19, Châm Ngôn 9:7, II Sa-mu-ên 12:9–12

3. Người tin Chúa thật luôn hy vọng vào sự thương xót của Đức Giê-hô-va, ngay cả khi đang bị hạ xuống

Đa-vít không chỉ nhận lấy lời rửa sả, mà còn nói: “Có lẽ Đức Giê-hô-va sẽ đoái xem sự hoạn nạn ta, lấy phước trả lại thế cho sự rửa sả.” Đó là thái độ của một tấm lòng khiêm nhu và trông cậy vào ân điển Chúa.

- Khi lòng tan vỡ vì hậu quả tội lỗi hay hoàn cảnh cay đắng, hãy nương cậy ân điển Chúa – Ngài vẫn là Đức Chúa Trời nhân từ.
- Đừng để hoàn cảnh hiện tại làm tắt hy vọng – chính trong thất bại, đức tin được bày tỏ rõ nhất.
- Đức Chúa Trời thường dùng những điều đau đớn để phục hồi con cái Ngài cách sâu xa.
- II Sa-mu-ên 16:11–14; 15:25, Rô-ma 5:20, Thi Thiên 3:1–3, Sáng Thế Ký 50:20

Kết Luận (Takeaway): Trong những lúc tổn thương nhất, bạn sẽ gặp người lợi dụng và người vu khống – nhưng Chúa muốn bạn giống Đa-vít: giữ lòng yên lặng, nhìn tay Chúa trong mọi sự, và trông cậy nơi ân điển Ngài. Đừng để cay đắng làm bạn trở nên như Xíp-ba hay Si-mê-i. Hãy để nghịch cảnh biến bạn thành người mềm mại hơn trước mặt Đức Chúa Trời (II Sa-mu-ên 16:12; Thi Thiên 3:3)

BÀI 7: LỰC BẤT TÒNG TÂM (CÁC QUAN XÉT 13:1-25; 14:1-4; 16:30-31)

Ý Chính: Sam-sôn được Chúa biệt riêng ra thánh, sinh ra trong một gia đình tin kính và có chương trình rõ ràng từ Đức Chúa Trời, nhưng vì sống theo ý riêng và không giữ mối tương giao với Chúa, ông đã thất bại trong chức vụ được giao. Tuy vậy, ân điển Chúa vẫn thắng hơn sự yếu đuối con người.

Áp Dụng

1. Đừng chấp nhận sự chai lì thuộc linh hay hoàn cảnh thất bại như một điều hiển nhiên

Dân Y-sơ-ra-ên chịu cảnh bị dân Phi-li-tin cai trị 40 năm mà không ăn năn hay kêu cầu Đức Chúa Trời. Ngay cả chi phái Giu-đa cũng cam chịu sự cai trị của dân ngoại mà không tìm kiếm sự giải cứu.

- Sự chai lì thuộc linh sẽ khiến chúng ta ngưng tin cậy Chúa và chấp nhận tội lỗi, thất bại như điều bình thường.
- Không có hoàn cảnh nào quá tối tăm mà Đức Chúa Trời không thể giải cứu.
- Hãy cảnh giác với tấm lòng cứng cỏi – nó không đến trong một ngày, nhưng từng bước dẫn đến sự chết thuộc linh.
- Các Quan Xét 13:1; 15:11, Hê-bơ-rơ 3:12–13, Các Quan Xét 3:9; 6:6; 10:10

2. Cuộc đời được biệt riêng cho Đức Chúa Trời cần sống cho mục đích của Ngài

Sam-sôn được chọn làm Na-xi-rê – biệt riêng cho Đức Chúa Trời – nhưng ông sống như thể cuộc đời mình là của riêng mình. Thay vì sống cho sứ mạng, ông đeo đuổi những điều “đẹp mắt mình”.

- Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta trước hết là “thuộc về Ngài,” sau đó mới là “làm việc cho Ngài.”
- Nếu không sống biệt riêng cho Chúa thì dù có tài năng hay địa vị, cuối cùng cũng thất bại.
- Hãy tra xét: tôi đang sống vì ai – Chúa, bản thân, hay thế gian?
- Các Quan Xét 13:5; 14:1–3, II Cô-rinh-tô 5:15, Rô-ma 12:1–2

3. Cha mẹ được kêu gọi cộng tác với Chúa trong việc nuôi dạy con cái theo Lời Ngài

Gia đình Ma-nô-a tin kính, tìm kiếm sự chỉ dạy từ Chúa, và nuôi Sam-sôn với ý thức thuộc linh rõ ràng. Dù vậy, con cái vẫn có thể chọn lối riêng. Nhưng sự trung tín của cha mẹ vẫn là điều Đức Chúa Trời ghi nhận.

- Cha mẹ có ảnh hưởng thuộc linh quan trọng – nhưng không thể thay thế quyết định cá nhân của con cái.
- Hãy vâng lời Chúa trong hiện tại, tin cậy Ngài cho tương lai.
- Đừng ngã lòng nếu con cái đang sai trật – hãy tiếp tục cầu nguyện và sống gương mẫu.
- Các Quan Xét 13:8–14; 14:3–5, Phục Truyền 6:6–7, Châm Ngôn 22:6, II Ti-mô-thê 1:5

Kết Luận (Takeaway): Dù Sam-sôn thất bại vì sống theo ý mình, nhưng cuối đời ông đã ăn năn và Chúa đã dùng ông để làm một việc lớn. Đừng bao giờ từ bỏ đức tin hay hy vọng – Đức Chúa Trời thành tín ngay cả khi chúng ta yếu đuối. Hãy sống biệt riêng cho Ngài và trung tín trong những điều nhỏ (Các Quan Xét 16:30–31; Rô-ma 5:20; II Ti-mô-thê 2:13)

BÀI 8: VỊ VUA GIAN ÁC & NGƯỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI - PHẦN 1 (I CÁC VUA 12:26-33)

Ý Chính: Vua Giê-rô-bô-am đã được Đức Chúa Trời chọn và ban lời hứa vững chắc, nhưng ông đã từ chối vâng phục, tự lập hệ thống thờ phượng riêng theo ý riêng nhằm bảo vệ quyền lợi mình. Quyết định này dẫn đến sự thờ hình tượng, bội đạo và tội lỗi lan rộng trong dân sự – cho thấy hậu quả nghiêm trọng khi con người chọn thờ phượng theo ý mình hơn là theo ý Chúa

Áp Dụng

1. Đừng giải quyết vấn đề đời sống bằng sự thỏa hiệp thuộc linh

Vì sợ mất ngôi vua, Giê-rô-bô-am lập hai tượng bò vàng và cất miếu thờ, thay thế đền thờ thật ở Giê-ru-sa-lem. Ông chọn giải pháp dễ dàng và “hiệu quả” thay vì trung tín với Đức Chúa Trời.

- Cạm bẫy lớn nhất khi gặp nan đề là dùng cách “nhanh, tiện, hợp lý” thay vì thuận phục Chúa.
- Đức Chúa Trời không chấp nhận sự thờ phượng theo ý riêng, dù có vẻ chân thành hay tiện lợi đến đâu.
- Hãy tỉnh thức: thỏa hiệp nhỏ về niềm tin hôm nay có thể trở thành hệ thống sai trật ngày mai.
- I Các Vua 12:26–29, Xuất Ê-díp-tô Ký 32:1–6, Ma-thi-ơ 6:24, Ga-la-ti 1:10

2. Thờ phượng thật phải theo ý muốn của Đức Chúa Trời, không theo cảm xúc hay tiện lợi

Giê-rô-bô-am lập nơi thờ phượng (Bê-tên và Đan), lập thầy tế lễ không theo luật pháp, định ngày lễ riêng – một hệ thống tương tự đức tin thật, nhưng hoàn toàn không đến từ Chúa.

- Sự thờ phượng không thể dựa trên sự tiện nghi, cảm xúc hay văn hóa – phải theo sự hướng dẫn trong Lời Chúa.
- Điều gì có vẻ “giống thật” nhưng không đúng với Kinh Thánh, vẫn là sai trật.
- Hãy xét lại: tôi đang thờ phượng Chúa hay đang thỏa mãn nhu cầu cá nhân trong hình thức tôn giáo?
- I Các Vua 12:30–33, Giăng 4:23–24, Hê-bơ-rơ 12:28–29, I Sa-mu-ên 15:22

3. Mọi sự sai trật bắt đầu từ việc không tin và không vâng theo lời Chúa

Giê-rô-bô-am đã được hứa ban ngôi vững bền nếu vâng lời Chúa, nhưng ông không tin Lời hứa, không tìm kiếm Chúa, mà hành động theo mưu trí và quyền lợi của mình.

- Nguồn gốc của sự bội đạo không phải là sự nổi loạn bề ngoài, mà là thiếu đức tin trong lòng.
- Khi không đặt Chúa làm trung tâm, ta dễ dàng lấy bản thân làm chỗ dựa và dẫn đến mọi loại sai trật.
- Đức tin nơi Lời Chúa là nền tảng để sống và phục vụ đúng mục đích Ngài đặt để.

- I Các Vua 11:37–39; 12:26, Châm Ngôn 3:5–6, I Cô-rinh-tô 10:31, Thi Thiên 3:2; 34:2

Kết Luận (Takeaway): Giê-rô-bô-am là hình ảnh cảnh tỉnh cho chúng ta: có thể bạn bắt đầu đúng, nhưng nếu không sống bởi đức tin, bạn sẽ nhanh chóng xây dựng một tôn giáo theo ý riêng để bảo vệ chính mình. Hãy thờ phượng Chúa cách thật lòng, theo ý muốn và Lời Ngài – vì chỉ có sự thờ phượng như vậy mới đẹp lòng Ngài và giữ bạn khỏi tội lỗi (I Các Vua 12:33; Giăng 4:24; Châm Ngôn 14:12)

BÀI 9: VỊ VUA GIAN ÁC & NGƯỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI - PHẦN 2 (I CÁC VUA 13:1-10)

Ý Chính: Giữa một xã hội đầy sự gian ác, thờ hình tượng và lãnh đạo nổi loạn, Đức Chúa Trời vẫn sai phái đầy tớ của Ngài – người dám nói thật, sống đúng, và vâng lời tuyệt đối. Qua phản ứng của vua Giê-rô-bô-am và hành động của người của Đức Chúa Trời, bài học cảnh tỉnh chúng ta về thái độ đối với Lời Chúa, cảm dỗ thế gian, và phẩm chất của người phục vụ Chúa.

Áp Dụng

1. Lời Chúa không bao giờ được thay thế bởi hệ thống hay nghi thức tôn giáo sai trật

Tiên tri không rao sứ điệp cho Giê-rô-bô-am mà nói trực tiếp với bàn thờ – biểu tượng của hệ thống thờ phượng sai trật. Chúa không công nhận sự “thờ phượng” do Giê-rô-bô-am thiết lập, vì nó không đến từ Ngài.

- Chúa không quan tâm đến vẻ bề ngoài hay cảm xúc trong thờ phượng – Ngài đo lường sự vâng lời và chân thật theo Lời Ngài.
- Dù có danh nghĩa “cho Đức Chúa Trời,” nhưng nếu cách thờ phượng sai, đối tượng thờ phượng cũng sai.
- Đừng bao giờ để nhu cầu giữ hình thức, tiện lợi, hay lợi ích chính trị thay thế lẽ thật.
- I Các Vua 13:1–3, Lê-vi Ký 6:10–11, Giăng 4:23–24, II Các Vua 23:15–16

2. Sự cứng lòng trước lời cảnh báo của Chúa sẽ dẫn đến hậu quả nặng nề

Giê-rô-bô-am nổi giận, muốn bắt tiên tri thay vì ăn năn. Tay ông bị khô, nhưng ông chỉ cầu nguyện để được chữa lành chứ không hề thống hối về tội mình.

- Hãy xem Lời Chúa là lời sống – sửa dạy là dấu hiệu của tình yêu, không phải sỉ nhục.
- Đừng chỉ muốn Chúa cất hậu quả, mà phải thực sự ăn năn tội.
- Sự thờ phượng thật bắt đầu từ tấm lòng ăn năn, không phải cử chỉ bên ngoài.
- I Các Vua 13:4–6, Gia-cơ 1:19–21, Châm Ngôn 3:11–12, Thi Thiên 51:17

3. Người phục vụ Chúa thật là người sống bởi Lời Chúa, không bị cám dỗ bởi thế gian

Khi vua mời tiên tri về cung, ông từ chối dù được hứa ban thưởng. Ông vâng lời Chúa tuyệt đối – không ăn, không uống, và không trở về theo lối cũ, dù chẳng ai giám sát ông.

- Người phục vụ Chúa cần kiên định: không để sự cám dỗ, mối quan hệ hay quyền lợi làm lệch hướng mình.
- Lòng vâng phục đích thực là vâng lời dù không hiểu rõ tại sao, và cả khi không ai quan sát.
- Thế gian sẽ tìm cách mua chuộc, kết bạn, hay “làm hòa” với người giảng chân lý – hãy cẩn thận và kiên định.
- I Các Vua 13:7–10, I Cô-rinh-tô 10:31, Châm Ngôn 14:12, Rô-ma 12:1–2

Kết Luận (Takeaway): Giữa thời đại hỗn độn và đầy những hệ thống thờ phượng sai trật, Chúa vẫn tìm người dám sống cho Lời Ngài. Hãy là người như vậy – dám nói thật, sống đúng, không thỏa hiệp, và tuyệt đối trung tín. Đừng giống Giê-rô-bô-am – người chỉ tìm kiếm sự chữa lành mà không ăn năn. Chúa cần một “người của Đức Chúa Trời” – liệu bạn có sẵn lòng không? (I Các Vua 13:2, 8–9; Gia-cơ 1:21; I Cô-rinh-tô 4:2)

BÀI 10: VỊ VUA GIAN ÁC & NGƯỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI - PHẦN 3 (I CÁC VUA 13:11-34)

Ý Chính: Người của Đức Chúa Trời đã vâng lời cách mạnh mẽ trước mặt vua gian ác, nhưng lại vấp ngã bởi lời nói dối của một tiên tri giả. Câu chuyện nhấn mạnh tầm quan trọng của việc vâng lời trọn vẹn, cảnh giác với cám dỗ, và giữ mình trước những thỏa hiệp tinh vi. Đức Chúa Trời nghiêm khắc hơn với người của Ngài – vì Ngài gọi họ sống thánh và vâng phục hơn người thường.

Áp Dụng

1. Sự cám dỗ nguy hiểm nhất thường đến từ những nguồn tưởng như vô hại

Tiên tri giả từng là người hầu việc Chúa nhưng nay lại nói dối, giả mạo lời Chúa và đánh vào điểm yếu của người của Đức Chúa Trời – lúc ông mệt mỏi và cô đơn. Cám dỗ đến không từ kẻ thù công khai, mà từ “đồng nghiệp thuộc linh.”

- Không phải ai xưng danh Chúa cũng luôn nói điều đúng – hãy xét mọi sự qua Lời Chúa.
- Cám dỗ tinh vi nhất là khi người ta gán nhãn “Đức Chúa Trời phán” để thuyết phục ta bất tuân Lời đã bày tỏ rõ ràng.
- Chúng ta dễ mềm lòng khi mệt mỏi, thiếu tỉnh thức, hoặc khát khao được đồng cảm.
- I Các Vua 13:11–18, Ma-thi-ơ 24:24, I Giăng 4:1, Mác 9:2–14; I Các Vua 19:1–4

2. Không có lý do nào biện minh được cho sự không vâng lời Đức Chúa Trời

Dù bị lừa, người của Đức Chúa Trời vẫn phải chịu án phạt vì đã đi ngược lại mạng lệnh trực tiếp từ Chúa. Điều này cho thấy Chúa đòi hỏi sự vâng phục trọn vẹn từ người được Ngài sai đi.

- Sự vâng lời không chỉ cần ban đầu đúng, mà còn phải kiên trì đến cuối cùng.
- Không ai là miễn nhiệm với sự sa ngã – ngay cả những người có ơn, có ảnh hưởng.
- Chúng ta phải học cách lắng nghe Lời Chúa hơn là giọng nói con người – kể cả người có vẻ thuộc linh.
- I Các Vua 13:20–24, Lu-ca 12:48, Giăng 14:23–24, I Sa-mu-ên 15:22

3. Đức Chúa Trời nghiêm khắc với người của Ngài – nhưng ân điển và di sản thuộc linh vẫn còn mãi

Người của Đức Chúa Trời bị hình phạt nặng nề, trong khi vua Giê-rô-bô-am vẫn chưa bị xử ngay, và tiên tri giả không bị phán xét rõ ràng. Tuy nhiên, sự trung tín ban đầu của ông vẫn được Đức Chúa Trời công nhận.

- Đức Chúa Trời đoán phạt nặng hơn với người biết nhiều và được giao nhiệm (Lu-ca 12:48).
- Nhưng Ngài vẫn dùng đời sống người ấy để làm chứng – lời tiên tri của ông vẫn ứng nghiệm.
- Một người vấp ngã không phải là mất trắng nếu họ đã từng sống thật – Chúa vẫn có thể dùng ảnh hưởng đời họ cho công việc Ngài.
- I Các Vua 13:25–32; II Các Vua 23:16–18, Lu-ca 12:48, Hê-bơ-rơ 12:6, II Ti-mô-thê 2:13

Kết Luận (Takeaway): Một người của Đức Chúa Trời có thể đắc thắng vua gian ác, nhưng lại gục ngã bởi một lời nói dối "thuộc linh." Hãy tỉnh thức, vâng lời trọn vẹn, và đừng bao giờ xem nhẹ bất kỳ mệnh lệnh nào của Chúa. Bạn được kêu gọi để sống thánh, trung tín, và không thỏa hiệp – vì phần thưởng và hình phạt dành cho người của Đức Chúa Trời luôn lớn hơn người thường (I Các Vua 13:21–22; Lu-ca 12:48; I Cô-rinh-tô 10:12)